

Die Schlüsselblume.

(Primula veris.)

Ballade von Adam Mickiewicz.

Deutsche Übersetzung von Carl v. Blankensee.

Piérwiosnek.

(Primula veris.)

Ballada przez Adama Mickiewicza.

Op. 49 Nr. 2. [Der Polnischen Balladen Heft I Nr. 2.]

Componirt u. erschienen 1835.

Nr. 2.

Allegretto grazioso.

Ler - che zu des
Znie - bie - skich naj -

Früh - lings Ruh - me hat ihr Erst - lings - lied ge - sun - gen,
rañ - szą pio - snek le - dwie za - dzwo - nił sko - wro - nek,

Blu - men - erst - ling Schlüssel - blu - me hat sich gold - nem
naj - rañ - szą kwia - tek piér - wio - snek bły - snął ze - zło -

Kelch ent-run - gen.
tych ob - sta - nek.

[Der Dichter.]
[Ja.]
Blümchen, bist zu
Za-wche-snie, kwia-

dim.
p

früh ge-kommen! Mit-ternacht haucht noch so kalt. Hast den Schnee nicht
tku, za-wche-snie, je-szcze poł-noc mro-zem dmu-cha, zgór bia-łe nie

wahr-ge-nommen? Feucht ist noch der Ei-chen-wald.
ze-szty ples-nie, dą-bro-wa je-szcze nie su-cha.

con anima, espressivo

Schliess die goldnen Äuglein wie der,
Przy mruż zło ci ste światka,

birg dich in der Mutter Schoss, eh' der Reif dir
u kryj się pod matki rąbek; nim cię zgu bi

mit.leidslos star.renmacht die zar ten Glie der.
srzo.nu zą.bek, lub chłodnej ro sy pe.reł ka.

cresc.

p

cresc.

Blüth' ihn schlingen, soll's der Kranz
 z me - go kwia -tku, wia - nek to

cresc.

dim. *p*

der Krän - ze sein.
 bę - dzie nad wian -ki.

p

[Der Dichter.]
 [Ja]

Un term Gras, in wil-dem Hain keim - test du, ge -
 W po-dlęj traw - ce, w dzikim la - sku u - ro - słeś, o

p

Qw. *

lieb - te Blu-me, klein an Wuchs, an Glanze klein, darfst du spä'h'n nach
 kwia -tku lu - by! ma - ło wzro - stu, ma - ło bla - sku, cóż ci - da - je

Qw. *

sol - chem Ruh - me? Wo sind dei - ner Schön - heit Pfän - der,
 ty - le - chlu - by? Ni - to ko - lo - ry - ju - trzen - ki,

wo der Tul - pe stol - zer Bund? wo der Li - lie
 ni za - wo - je tu - li - pa - na, ni li - li - jo -

Licht - ge - wän - der, wo der Ro - se Brust so rund?
 we - su - kien - ki, ni ró - ży piers ma - lo - wa - na.

Will zum Kran - ze dich ver - flech - ten, doch wo - her so
 U - pla - tam cie - bie do - wian - ka; lecz skąd - że u -

viel Ver-traun? Freun-de und Ge-lieb-te, möch-ten
fno- - ści ty - - le! Przy - ja - cie - - le i ko - chan - ka

sie auch huld-voll auf dich schau?
czy - cię po - wi - ta - - ją mi - le?

[Die Blume.]

[Kwiatek.]

ℳ.

* ℳ.

*

Glaub's, der Freund heisst mich will-kom-men, mich, des jun-gen
Po - wi - ta - ją przy - ja - cie - le mnie wio - sny mło-

Früh-lings En-gel, Glanz nicht mag der Freundschaft frommen, Schat-
dój - a - nio - tka; przy - jaźń ma bla-sku nie wie-le, cie-

